

РЕШЕНИЕ

№ 21

гр. ****, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – **** в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Хр.В.

при участието на секретаря Ж.В.М.
като разгледа докладваното от Хр.В. Административно наказателно дело № 20245520200004 по описа за 2024 година

Производството е по реда на [чл. 59 и следващите от ЗАНН](#).

Образувано е по жалба от Н. Д. Н., чрез адвокат С. К. срещу наказателно постановление (НП) № 23-0327-000755 от 05.12.2023 г., издадено от И.В.И., на длъжност Началник РУ в ОД МВР Стара Загора, РУ ****, с което на жалбоподателя Н. Д. Н. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 (сто) лева и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от ТРИ месеца, на основание [чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП](#) за нарушение на [чл. 103 от ЗДвП](#).

Жалбоподателят, редовно призован, се явява лично в съдебно заседание и чрез упълномощения си защитник адв. К. моли съда да отмени издаденото наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно, като излага доводи за това. Алтернативно моли съда ако счете, че е извършено нарушението да намали в минимален размер така наложеното наказание.

Въззиваемата страна Началник РУ в ОД МВР Стара Загора, РУ **** – редовно призован, не се явяват и не изпращат представител, и не изразяват становище по жалбата.

Радневския районен съд, като разгледа постъпилата жалба, изложените в нея доводи и като се запозна с материалите по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

С акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия GA №1117305 от 15.11.2023 г., на И. Д. И., на длъжност мл. автоконтрольор, е установено, че на 12.11.2023г. в 01:00ч., в гр.****, на ул. „*****” срещу КЕЦ ЕВН, в посока север-юг, жалбоподателя Н. Д. Н. управлявал лек автомобил марка „*** * 5” с рег. ****, негова собственост, като при подаден сигнал за спиране със звуков и светлинен сигнал от патрулен автомобил същия възприема сигнала, но не спира, а продължава движението си по ул. „*****” ускорявайки скоростта на движението, с което виновно е нарушил чл.103 от ЗДвП, поради което на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 100 лв. и е лишен от право да управлява МПС за срок от три месеца.

Въз основа на горепосочения акт е издадено обжалваното наказателно постановление, като наказващият орган е възприел фактическите констатации от АУАН и е наложил на жалбоподателя административно наказание „глоба” в размер на 100 (сто) лева и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от три месеца, на основание [чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП](#) за нарушение на [чл. 103 от ЗДвП](#).

Горната фактическа обстановка се установява от събраните в хода на съдебното следствие гласни доказателствени средства-показанията на актосъставителя и свидетеля по акта, които сочат лично възприетите от тях факти, вкл. досежно поведението на жалбоподателя и за предприетите от тях действия. Тези свидетели дават конкретна и изчерпателна информация по отношение фактите, покриващи състава на нарушенията. Съдът кредитира техните показания, като не намира никакво основание да не им се довери.

Актосъставителя И. заявява пред съда, че са последвали въпросния автомобил, който излязъл от паркинга на ресторант „****”, подали са звуков и светлинен сигнал с полицейския автомобил, но жалбоподателя ускорил движението на автомобила и не спрял на подадените сигнали. Категорично заявява, че жалбоподателя е видял полицейския автомобил, възприел подадените сигнали, но е ускорил движението си, „прелетял” през гърбиците и с висока скорост е тръгнал в посока с.***. Свидетеля по акта Й. Й. заяви, че са подали звуков и светлинен сигнал: **„Звуков сигнал подавахме на няколко пъти, а светлинен сигнал беше пуснат постоянно, звуковия на няколко пъти подавахме”**, но водача продължил да ускорява скоростта на

автомобила. Същия е категоричен за номера на автомобила, но относно марката на автомобила твърди: „Може и да не е ***, а *** *5 и аз да бъркам марката на колата. Въпросът е, че беше джип. Възможно е да го бъркам”.

Съдът цени показанията на актосъставителя и свидетеля по акта и изгражда вътрешното си убеждение въз основа на тях, тъй като те се подкрепят от останалите писмени доказателства по преписката. На първо място това е доклад за установен факт и предприети действия от 12.11.2023 г., който потвърждава фактите, изложени в съставения АУАН, както и всички приложени доказателства. Не на последно място това е и самият АУАН в частта му, в която жалбоподателят посочва, че няма възражения по него. Свидетелите бяха конкретни и точни при възпроизвеждане на възприетото, независимо от изминалия период от време и възприетото не е необичайно при ежедневното изпълнение на служебните им задължения.

Жалбата е подадена в срока по [чл. 59, ал. 2 от ЗАНН](#) и в този смисъл е допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Безспорно от събраните по делото доказателства се установи, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение, тъй като на посочените дата и място в АУАН и НП при подаден му ясен и възприет от него сигнал по образец на МВР да спре, не се е подчинил, не е спрял, а е продължил движението си.

Разпоредбата на [чл. 103 от ЗДвП](#) от своя страна предвижда, че при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания.

В настоящият случай, контролните органи са подали сигнал, като е без значение, дали с палка или ръка, на водача да спре, като не е спорно, че жалбоподателя Н. не е спрял. Водачът е бил длъжен да спре, в случая в най-дясната част на платното за движение, но не е сторил това. Съдът счита, че жалбоподателя Н. не само не е възприел сигнала, но и е избегнал полицейската проверка, като е ускорил в посока ул. „****”, комплекс „Младост” и от детелината е завил в посока с.***, като свидетелите И. и Й. са го „изгубили”.

При издаване на акта за установяване на административно нарушение и

наказателното постановление, съдът не констатира наличието на съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на атакуваното постановление. При съставяне на акта и издаване на наказателното постановление са съобразени изискванията на разпоредбите на [чл. 42](#) и [чл. 57, ал. 1 ЗАНН](#). В акта за установяване на административно нарушение и в издаденото въз основа на него наказателно постановление в достатъчна степен е описано нарушението и обстоятелствата, при които е извършено и то по начин, позволяващ на жалбоподателя да разбере конкретно вмененото му нарушение и съответно да организира защитата си. Атакуваното наказателно постановление и АУАН са издадени от компетентен орган.

Съответна на нарушената разпоредба е санкционната такава на [чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП](#), съгласно която се налагат наказания глоба от 50 до 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 до 6 месеца на този, който откаже да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението.

В случая с оглед вида и тежестта на нарушението, времето и начина на осъществяването му, както и данните за застрашеност правилно е определено наказанието глоба в размер от 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

Съдът счита, че описанието на нарушението и обстоятелствата при извършването му са достатъчно конкретизирани, както в съставения акт, така и издаденото въз основа на него наказателно постановление, като са посочени всички съставомерни факти, поради което и съдът приема, че АУАН и НП отговарят на условията на [чл. 42, т. 4 ЗАНН](#) и на [чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН](#). АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат всички изискуеми от ЗАНН реквизити - описано е нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено, посочена е нарушената законова разпоредба и нормата, въз основа, на която е определена санкцията.

В случая не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до порочност на административнонаказателното производство.

Административнонаказателното производство е образувано и срещу

нарушителя е повдигнато административнонаказателно обвинение въз основа на АУАН, който е съставен в съответствие с материалната и териториална компетентност на същия, съгласно [чл. 189, ал. 1](#), вр. [чл. 165, ал. 1 ЗДвП](#) и Заповед № 8121з1632/02.12.2021 г. Въз основа на него е издадено и процесното НП, което също е съставено от надлежно оправомощено лице, съгласно чл. 189, ал. 1 и ал. 12.

Не се констатира нарушение на сроковете по [чл. 34, ал. 1](#) и [ал. 3 ЗАНН](#), относно съставянето на АУАН и издаването на НП.

При определяне размера на наказанието наказващият орган е взел предвид характера и тежестта на нарушението с оглед важността на засегнатите от него обществени отношения. Съгласно [чл. 12 от ЗАНН](#) целта при прилагане на административното наказание е постигане на превантивен и предупредителен ефект на наказанието към спазване на установения правен ред, както и да превъзпита нарушителя. Съдът намира, че наложеното наказание е справедливо и с него може да се постигнат целите, визирани в ЗАНН.

Няма представено становище от АНО, нито направено искане за присъждане на разноски, поради което съдът не следва да има произнасяне в тази част.

С оглед горното издаденото наказателно постановление е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

С тези мотиви и на основание [чл. 63, ал. 2](#), вр. с [ал. 1](#), вр. с [чл. 58д, т. 1 от ЗАНН](#) съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление (НП) № 23-0327-000755 от 05.12.2023 г., издадено от И.В.И., на длъжност Началник РУ в ОД МВР Стара Загора, РУ ****, с което на жалбоподателя Н. Д. Н. от гр.****, ул. „****” № ****, ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 (сто) лева и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от три месеца, на основание [чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП](#) за нарушение на [чл. 103 от ЗДвП](#).

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок пред

Административен съд, Стара Загора по реда на [Глава XII от АПК](#) от датата на съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – ****: _____